

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ
สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1
สาขาวิชาบัญชี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

ณิรณัฐ กลมอ่อน

วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	1
บทนำ.....	2
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	3
วิธีการวิจัย.....	4
วางแผนดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ.....	4
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	8
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	8
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	9
ผลการวิจัย.....	10
อภิปรายผลการวิจัย.....	12
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	13

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ดำเนินการวิจัยในระหว่างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2568 ในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชีจำนวน 22 คน ผู้วิจัยใช้เทคนิค “การให้ข้อมูลย้อนกลับ” โดยผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน คือ 9.31 และ 11.27 คะแนนตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยเพิ่มมากจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน 1.96 คะแนน และนักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการโดยคิดจากวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) คือ 34.45 หมายความว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี

คำสำคัญ: การให้ข้อมูลย้อนกลับ, ทักษะการเขียน

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคม และประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยมีทักษะที่เกี่ยวข้องคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่เน้นความสำคัญของการใช้ภาษา การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะทักษะการเขียน การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนานกว่าการพูด (Seni Wilawan, 2014)

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการประเมินเพื่อจบช่วงชั้น และจบหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การประเมินผลนี้มีความสำคัญกับนักเรียนทุกคนเพื่อใช้ในการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น (Ministry of Education. 2002) อีกทั้งเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และใช้เป็นข้อมูลสำหรับตัดสินผลการเรียนในสถานศึกษา การวัดประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ หลักปฏิบัติบนพื้นฐานของการวัดประเมินผลมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งแนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ระบุไว้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง (Ministry of Education. 2009)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการ ประเมิน เพื่อการเรียนรู้ (Assessment for learning) (Hattie & Jaefer, 1998) แนวคิดนี้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียน ระหว่างผู้เรียน และครู เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในระยะยาว จุดมุ่งหมายการให้ข้อมูลย้อนกลับคือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การให้ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Chotima Nooprick 2017) ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอน ของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ในวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี มีปัญหาด้านทักษะการเขียน ดังจะเห็นได้จากผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษา ปี

การศึกษา 2567 วิชา ภาษาไทย สารที่ 2 การเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง การเขียน ที่ยังพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียน (Ministry of Education.2018)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนางานวิจัยเพื่อแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ผลการประเมินนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน อันเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการเรียนการสอนต่อไป

คำถามการวิจัย

เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 22 คน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกนักเรียนเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. แนวทางการประเมินทักษะการเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็น ทางตรงและไม่ใช่ทางตรง โดยในการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนนับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed Up) โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการประเมินที่ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้และการประเมิน

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for Understanding) โดยการพูดตอบคำถาม การนำเสนอ การเขียน ฯลฯ

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลสารสนเทศย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความสำเร็จและสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาหรือ ปรับปรุงแก้ไขแก่นักเรียน

ขั้นที่ 4 การให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง (Feed forward) บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เกิดพัฒนาการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ซึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) (Kemmis อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2555 : 23)

วางแผนดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยปฏิบัติการ โดยดำเนินการวิจัยปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบ คือ วงรอบในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และวงรอบในการทดลองใช้นวัตกรรม ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหา

1.1 ศึกษา และสำรวจสภาพปัญหาในการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 1 สาขาวิชาบัญชี กับคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อทราบถึงปัญหาในการเรียนของนักเรียน นำไปสู่การวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป

1.2 นำปัญหาจากการสัมภาษณ์ที่คณะครูได้ร่วมกันลงความเห็นมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธี PNI Modified เพื่อให้ทราบปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเป็นอันดับแรก

1.3 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยผู้วิจัยนำปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเป็นอันดับแรกมาวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาโดยใช้เทคนิคแผนภูมิแก๊งปลา

2. ตั้งคำถาม และจุดประสงค์การวิจัยจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา

3. กำหนดแนวทางการแก้ปัญหา โดยผู้วิจัยมีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทักษะการเขียน และเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. พัฒนาแนวทาง และนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา ผู้วิจัยพัฒนา กำหนดแนวทางการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 แผน

5. การออกแบบวิจัยปฏิบัติการ โดยดำเนินการวิจัยปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบ คือ วงรอบในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และวงรอบในการทดลองใช้นวัตกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยดังนี้

วงรอบที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา

ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมสถิติของคะแนนในการเขียนของนักเรียนระดับชั้นปวส.1 จำนวน 22 คน ปีการศึกษา 2568 ใช้แบบบันทึกคะแนน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ร้อยละของคะแนน

ขั้นปฏิบัติ (Action) ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ด้วยตัวเอง และมอบหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการทดสอบพื้นฐานในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนของนักเรียน และบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน คือ 9.31 คะแนน จากคะแนน เต็ม 15 คะแนน โดยคณะครูร่วมกันวางแผนเพื่อคิดค้นนวัตกรรม หรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

วงรอบที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรม

ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี โดยมีรายละเอียดขั้นตอนของการออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหารายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชีตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการประเมินเพื่อการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ได้แนวทางในการนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย และจำนวนคาบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	คาบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	1.) การเขียนจากสื่อโฆษณา	2
	2.) การเขียนจากข่าวหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์	2
	3.) การเขียนจากสื่อออนไลน์	2
รวม		6

ขั้นปฏิบัติ (Action) ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้การประเมินทักษะการเขียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ตามแผนที่ได้ออกแบบไว้แก่ผู้เรียน รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ในแต่ละเรื่อง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed up) ผู้วิจัยใช้เทคนิคการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ และ การอธิบายถึงเกณฑ์ความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเรื่องรวมถึงเห็นแนวทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายการเรียนรู้

ผู้วิจัยแจ้งสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในคาบเรียน อธิบายเกณฑ์ และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยไม่นำความคิดของครูผู้สอนเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น “วันนี้...เราจะมาเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องหลักการเขียนจากสื่อโฆษณา” หรือ “ครูอยากให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกหลักไวยากรณ์...” เป็นต้น ประโยคบอกเล่าเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองกำลังจะเรียนรู้ในเรื่องอะไร

ผู้วิจัยอธิบายเกณฑ์การประเมินผลความสำเร็จของงานร่วมกันกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกณฑ์การประเมินผล ความสำเร็จที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ เช่น “การทำงานชิ้นนี้...นักเรียนจะต้องมีสิ่งเหล่านี้...ถึงจะได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด...” เป็นต้น

2) การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนการสอนเนื้อหา หลักการเขียนจากสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบในตอนต้นเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการใช้การพูด การถามคำถาม การอธิบายนอกจากนี้ยังมีการแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทาง หรือทฤษฎีที่ถูกต้องในการเขียน เช่น “หลักการเขียนจากสื่อโฆษณาการที่ดีมีหลักอย่างไรบ้าง และมีลักษณะเป็นอย่างไร” หรือ “การเรียงลำดับคำในการเขียนควรทำอย่างไร...”

3) การตอบกลับ หรือให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังงานของนักเรียน (Feed back) ผู้วิจัยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการเขียน หลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนไปแล้วผู้วิจัยมอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนนำชิ้นงานมาส่ง ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนคือการเขียนอธิบายเกี่ยวกับชิ้นงานของผู้เรียนว่ามีส่วนใดที่ดีอยู่แล้ว (ให้การชมเชย) ส่วนใดที่ยังไม่ดีพอ (อธิบายถึงข้อผิดพลาด) และต้องแก้ไขปรับปรุงอย่างไร โดยคำนึงความรู้สึกของผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณวิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าตัดสินว่าสิ่งใดถูกหรือผิด

การให้ข้อมูลย้อนกลับในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเขียนข้อมูลย้อนกลับที่ประกอบด้วยการชมเชยที่พอเหมาะกับสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ และอธิบายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องแก้ไขข้อผิดพลาดในงานชิ้นนี้ โดยแยกข้อมูลย้อนกลับของครู กับชิ้นงานของนักเรียนออกจากกัน ดังนี้

1. การชมเชยต้องเจาะจงไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่รับรู้ร่วมกัน เช่น “นักเรียนมีการเว้นวรรคตอนในการเขียนดีแล้ว” เนื่องจากการเว้นวรรคตอนเป็นส่วนหนึ่งของหลักไวยากรณ์ที่ครูต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในเรื่องนี้

2. การแก้ไขข้อผิดพลาด ครูผู้สอนควรอธิบายถึงสิ่งที่ข้อบกพร่องของผู้เรียนและควรระบุบอกแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น “ครูพบว่านักเรียนยังตอบคำถามไม่ครบถ้วน นักเรียนควรอ่านคำถามอย่างละเอียดอีกครั้ง” หรือ “ในข้อนี้ครูพบว่าคำตอบของนักเรียนเป็นการคัดลอกบทความมา ซึ่งการตอบควรมาจากการวิเคราะห์จากบทความ เป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นมาด้วยตัวเอง ลองอ่านบทความอย่างละเอียดอีกครั้งนะค่ะ”

4) การให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางเพื่อกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียน (Feedforward) ผู้วิจัยอธิบายแนวทางในการพัฒนาข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์อาจมีการอธิบาย

ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการทำชิ้นงานครั้งต่อไป และส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้ เช่น “สำหรับปัญหาการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ หรือใช้คำวกไปวนมา ครูคิดว่าวิธีแก้ไขคือการย้อนกลับมาอ่านสิ่งที่นักเรียนเขียนเอาไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อเป็นการทวนคำตอบไม่ให้เกิดการสื่อความผิดพลาด ลองนำไปใช้กับงานชิ้นต่อไปดูนะค่ะ” หรือ “(ชื่อนักเรียน) ลองบอกเพื่อนสิคะ...ว่าการเว้นวรรคตอนที่ถูกต้องควรทำอย่างไร และมีประโยชน์อย่างไรบ้าง”

ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ การเขียนจากสื่อโฆษณา การเขียนจากข่าวหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ การเขียนจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน

ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน

6. สรุปผลที่ได้จากการวิจัย ตามคำถาม และวัตถุประสงค์การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการประเมินทักษะการเขียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนกลุ่มที่ศึกษาในหน่วยการเขียนจากสื่อต่าง ๆ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยได้ออกแบบขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบไว้ พร้อมกับเก็บรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และชิ้นงานที่เกิดจากการเรียนรู้
2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องหลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจากสื่อในเรื่องต่าง ๆ 3 เรื่อง พร้อมกับสรุปผลการประเมินทักษะการเขียนในเรื่องนั้น ๆ ของผู้เรียน
3. เมื่อจัดการเรียนรู้ในทุกเรื่องเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากการประเมินทักษะการเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ประกอบไปด้วย ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเรียน (Feed up) ขั้นตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) ขั้นตอบกลับ หรือให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังงานของนักเรียน (Feed back) และขั้นให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางเพื่อกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียน (Feed forward) การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน ด้านทักษะการเขียนของผู้เรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนรายหน่วย โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) (Sirichai Kranjanawasri, 1999) โดยใช้สูตรสมการดังนี้

$$RG = \frac{Y2 - Y1}{F - Y1} \times 100$$

โดย	RG	แทน	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์
	F	แทน	คะแนนเต็มในการวัด
	Y1	แทน	คะแนนสอบก่อนเรียน
	Y2	แทน	คะแนนสอบหลังเรียน

ผลการวิจัย

จากที่ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัย นั่นคือ เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ได้หรือไม่

วงรอบที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญ โดยเก็บข้อมูลในเดือน พฤษภาคม 2568 พบว่า ปัญหาของนักเรียนในการเรียนที่ถูกจัดลำดับว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข 3 ลำดับแรก คือ ทักษะการเขียน (ร้อยละ 66.31) รองลงมา การไม่เข้าเรียน (ร้อยละ 24.45) และ การแต่งฉันท (ร้อยละ 9.24) ตามลำดับ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ด้วยตัวเอง และมอบหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียนให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการทดสอบพื้นฐานในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 9.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัย และคณะครูร่วมกันสะท้อนคิด วางแผนเพื่อคิดค้นนวัตกรรม หรือเทคนิคในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน

วงรอบที่ 2 การทดลองใช้นวัตกรรม ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 คาบ จำนวน 3 เรื่อง คือ การเขียนจากสื่อโฆษณา การเขียนจากข่าว หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ และการเขียนจากสื่อออนไลน์ เพื่อนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาบูรณาการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมอบหมายนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียน หลังจากนั้นนักเรียนเรียบจบทั้ง 3 เรื่องแล้ว โดยนำเสนอผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียน โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียน โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ก่อนเรียน และหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Y1)	คะแนนหลังเรียน (Y2)	ร้อยละของคะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์ (RG)
1	9	11	33.33
2	6	9	33.33
3	8	10	28.57
4	9	11	33.33
5	9	11	33.33
6	9	11.5	41.67
7	10.5	13	55.56
8	9	10	16.67
9	9.5	11	27.27
10	7	9	25
11	10	11	20
12	9	11	33.33
13	11	12	25
14	10	13	60
15	8	9	14.29
16	10.5	11	11.11
17	9	12	50
18	10	13	60
19	12.5	14	60
20	8	10	41.67
21	14	14.5	55.56
22	7	11	16.67
ค่าเฉลี่ย	9.31	11.27	34.45

จากตารางพบว่า มีนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี จำนวน 22 คน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน คือ 9.31 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน และเมื่อผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนจำนวน 3 เรื่อง รวมทั้งหมด 6 คาบ เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียน พบว่ามีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 11.27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยเพิ่มมากจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน 1.96 คะแนน แปลว่า นักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการโดยคิดจากวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (RG) (Sirichai Kranjanawasri, 1999) คือ 34.45

ดังนั้น จากคำถามการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ว่า เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่ อย่างไร สามารถตอบคำถามการวิจัยได้ว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ได้ โดยนักเรียนมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการในการเขียนอยู่ที่ 34.45

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี จากวัตถุประสงค์พบว่า การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี ได้ โดยนักศึกษามีร้อยละของคะแนนพัฒนาการในการเขียนอยู่ที่ 34.45 ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาแนวทางแก้ปัญหาโดยเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน และเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ หลังจากนั้นพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 แผน ที่มีการนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ชั้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนดังที่กล่าวมาข้างต้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาสีอะห์ อาแว ที่พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้รูปแบบ แสดง

ให้เห็นว่าการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียนรู้การเขียนส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนพัฒนาขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี เนื่องจากทักษะทางการเขียนเป็นทักษะที่ไม่สามารถฝึกฝน หรือทำให้เกิดขึ้นได้ภายในระยะเวลาสั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และมีความต่อเนื่อง ดังนั้นครูควรนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการเขียนทุกรูปแบบ สอดแทรกเข้ากับทุกบทเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนที่ดีขึ้น นอกจากนั้นทักษะการเขียนจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยความพยายาม และความใฝ่รู้ของนักเรียนแต่ละคนในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อให้มีคลังคำ และประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ถ่ายทอดออกเป็นภาษาเขียน

2. การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี 1 สาขาวิชาบัญชี นอกจากจะทำให้ทราบว่าสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้แล้วนั้น ควรมีการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคดังกล่าว เพื่อให้ครูได้ทราบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านใด และควรมีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนมากยิ่งขึ้น